International Architectural Competition for The New Vision of Pazardzhik City Market

“Translucent Threshold”

Market places (bazaars) have been the most efficient systems of exchange that enable movements of people and the selling of goods through both temporal and permanent structures. That provides the city and its residents the opportunity to interact with people and the surrounding. Therefore, the design and the system of the bazaar makes its mark throughout the cityscape.

As Camillo Sitte states in his “City Planning According to Artistic Principles” (Der Städtebau nach seinen künstlerischen Grundsätzen) book, public squares (or Plätze) should be treated not merely as functional voids but as artistic, spatial compositions. He believed that aesthetics and human experience should drive urban design, not just utility or geometry. Sitte emphasized that cities should be designed from the perspective of pedestrians, not as abstract plans.

The design of the new Market Place for Pazardzhik depends upon those principals. To understand human movement, it is essential to understand the existing / past features of the environment.

The Market Hall site is between old city and Mineral Bath Park. These two different “urban fabrics” have different types of human experiences. Old urban fabric consists of narrow streets and shop fronts. The park has its own “organic landscape routes between trees.”

The new design / approach tries to be a “translucent threshold” between these two different urban fabrics. These landscape footprints serve as the conceptual foundation for the new marketplace. The goal is to interweave these latent green geometries with the city’s existing grid, creating a porous, adaptable space that blurs boundaries between commerce, culture, and public life.

The shopping islands are generated by following and extending the park geometry. The existing roads continue along the market area and meet Gradski Pazar Street. These “islands” serve for different needs. Different functional shop units are scattered along the marketplace site, so that people from different areas can reach almost equally to facilities. The large gap between the “islands” is reserved for different functions as a common ground of the people, like concerts, events, etc.

The materiality of the New Market Hall consists of steel-structured roof covers, cast in situ (terrazzo) flooring, and green areas. The steel structures are covered with precast

concrete panels; the rooftops are designed as green gardens, as they are façades for the buildings along Gradski Pazar Street.

The hard landscape is basically cast in situ concrete with different colours and textures. The still – market stalls have the same material as the floor, as in other landscape elements such as seating, etc. The geometry of the flooring follows the existing grid of the old town of the city. Floors of each island also serve as rainwater and gray water collectors.

Soft landscape is basically existing trees and rough / resilient grass–like vegetation, as in the roof terraces blending with the rough landscape of the existing park.

The Pazardzhik Market Hall is envisioned not only as a commercial facility but as a public condenser — where landscape memory meets urban rhythm. By overlaying the historical traces of the park with the clarity of the city grid, the design offers a resilient, hybrid civic space rooted in the city's spatial DNA, adaptable to the future, yet grounded in its past.

Международен архитектурен конкурс за новата визия на Пазарджишкия градски пазар

„Прозрачен праг”

Пазарите (базарите) са едни от най-ефективните системи за обмен, които позволяват движението на хора и продажбата на стоки както чрез временни, така и чрез постоянни структури. Това предоставя на града и неговите жители възможност да взаимодействат помежду си и със заобикалящата среда. Следователно, дизайнът и системата на базара оставят своя отпечатък върху градския пейзаж.

Както заявява Камило Зите в книгата си *„Градоустройство според художествените принципи“ (Der Städtebau nach seinen künstlerischen Grundsätzen)*, обществените площади (*Plätze*) не трябва да се третират просто като функционални празнини, а като художествени, пространствени композиции. Той вярвал, че естетиката и човешкото преживяване трябва да движат градския дизайн, а не само полезността или геометрията. Зите подчертавал, че градовете трябва да се проектират от гледна точка на пешеходците, а не като абстрактни планове.

Дизайнът на новия пазар в Пазарджик се основава на тези принципи. За да се разбере човешкото движение, е необходимо да се проучат съществуващите и историческите характеристики на средата.

Парцелът на покрития пазар се намира между стария град и парка с минералните бани. Тези две различни „градски тъкани“ пораждат различни видове човешки преживявания: старата градска тъкан с тесни улици и магазинни фасади и паркът със своите органични маршрути сред дърветата.

Новият дизайн се стреми да бъде „прозрачен праг“ между тези два различни градски тъкани. Тези ландшафтни отпечатъци служат като концептуална основа за новия пазар. Целта е да се вплетат латентните зелени геометрии на парка в съществуващата градска мрежа, създавайки порьозно, адаптивно пространство, което размива границите между търговията, културата и обществения живот.

Търговските острови са генерирани чрез следване и разширяване на геометрията на парка. Съществуващите улици продължават в пазарната зона и се свързват с улица „Градски пазар“. Тези „острови“ обслужват различни нужди, а разположените функционални търговски единици из целия терен осигуряват почти равен достъп за хората от различни посоки. Голямото пространство между островите е запазено за

различни функции като общо пространство за концерти, събития и други обществени прояви.

Материалността на новия покрит пазар включва покриви със стоманена конструкция, терацо настилка отлята на място и зелени площи. Стоманените конструкции са облечени с предварително изляти бетонни панели, а покривите са проектирани като зелени градини, които служат като фасади за сградите по улица „Градски пазар“.

Твърдият ландшафт е предимно от бетон, отлят на място, с различни цветове и текстури. Стационарните щандове са от същия материал като настилката и се свързват с останалите елементи на ландшафта, като пейки и други. Геометрията на настилката следва историческата градска мрежа на стария град, а подовете на всеки остров също служат като колектори за дъждовна и сива вода.

Меката растителност се състои основно от съществуващи дървета и устойчива тревоподобна растителност, подобно на тази в покривните тераси, която се слива с грубия ландшафт на съществуващия парк.

Покритият пазар в Пазарджик е замислен не само като търговски обект, но и като обществен кондензатор — място, където паметта на ландшафта среща градския ритъм. Чрез наслояване на историческите следи от парка с яснотата на градската мрежа, дизайнът предлага устойчиво, хибридно обществено пространство, вкоренено в пространствената ДНК на града — адаптивно към бъдещето, но стабилно свързано с миналото си.